

Landbruksdirektoratet
Postboks 8140 Dep
0033 Oslo
Att: Elsebeth Hoel

Dato: 9. mai 2018
Ref: /Dokument1

HØRING – FORSLAG TIL ENDRING AV FORSKRIFT OM SATSER I PRISUTJEVNINGSORDRINGEN FOR MELK OG SATSER FOR PRODUKSJONSFLØTE OG TILVIRKNINGSVERDI PÅ SMØR

TINE viser til Landbruksdirektoratets brev datert 23. mars 2018 vedrørende ovennevnte, samt TINEs brev til Landbruksdirektoratet datert 15. februar 2018 vedrørende differensieringen mellom gruppene i prisutjevningsordningen (PU).

TINE oppfatter at satsendringene Landbruksdirektoratet har sendt på høring er i overensstemmelse med føringer fra Landbruks- og matdepartementet, gjeldende prognoser og innspill.

PU er et viktig virkemiddel for å sikre muligheten til å nå målpris for all melk. En forutsetning for at satsene i PU skal bidra til målprisoppnåelse er at de også bidrar til en konkurransedyktig norsk meieriindustri.

Fallende forbruk av drikkemelk og økende import, særlig av ost, er de største utfordringene for norsk meierisektor. Disse utfordringene setter også krav til satsene i PU, for at PU skal opprettholde sin styrke som virkemiddel.

- Drikkemelk til dagligvare (prisgruppe 2) står for over 60 % av inntektene i ordningen. Inntektene for øvrig kommer fra fløte til dagligvare (ca 30 %) og myse til brunost (ca 10 %). Også brunosten har fallende salg
- For alle produkter med gode importmuligheter, er det importpriser som bestemmer hvilke priser og kostnader som gjør norsk meierisektor konkurransedyktig. Det gjelder selv om importen er relativt lav. Utviklingen i salget av norsk ost, kombinert med økte råvarepriser, er en spesielt stor utfordring pga melkevolumene som ligger i osten

Norsk meierisektors utfordringer gjenspeiles i prognosene. Prognosene innebærer en forverring i melkeanvendelsen tilsvarende 3,5 øre/liter melk.

Presset PU er under, understreker viktigheten av å bruke midlene i ordningen til tiltak som styrker norsk meieriindustri samlet sett. I all hovedsak skjer dette. To viktige unntak er imidlertid de konkurransepolitiske tiltakene og harmonisering av industrigruppene i PU. Begge er politiske tiltak med andre effekter enn det som er den opprinnelige hensikten med PU, jfr. også brevet fra Landbruksdirektoratet punkt 2.1.3. som beskriver formålet med prisdifferensieringen.

- De konkurransepolitiske tiltakene: Det legges opp til en økning i de konkurransepolitiske tilskuddene på ca. 11 mill. kroner til 178,5 mill. kr. Med gjeldende prognose er det en kostnad på 11,8 øre/liter melk, jfr. tabell 1 oversendt fra Landbruksdirektoratet. De markedsmessige utfordringene i meierisektoren, med fallende forbruk av hvit konsummelk og økende import, tilsier at anvendelsen av midler fra ordningen til konkurransepolitiske tiltak bør revurderes. Spesielt bør distribusjonstilskuddet gjennomgås, både med tanke på beregningene og en vurdering av den konkurransemessige effekten, jfr. bl.a. at EØS avtalen forhindrer tilsvarende distribusjonstilskudd for meieriprodukter som inngår i protokoll 3.
- Harmonisering av industrigruppene: Fra Landbruks- og matdepartementet ligger det føringer om harmonisering og utfasing av eksportstøtten. For industrigruppen innebærer harmoniseringen at pulver og hvitost til pizza o.l. etter hvert skal ha samme sats. Behovet er ulikt for pulver og hvitost, og det hadde vært en fordel å beholde dem i ulike grupper, for å kunne gi mer støtte til hvitosten uten å måtte øke kostnadene til pulver tilsvarende. Dette er kommentert flere ganger tidligere. Harmoniseringen må eventuelt følges av en planlagt og budsjettert styrking av råk-tilskuddet til ost.

Konkret om satsene

I brevet av 15. februar 2018 foreslo TINE å øke produksjonsfløteverdien med 1 kr/liter, og følgende justering av satsene:

- Økt tilskudd til prisgruppe 5, modnet ost til dagligvare og til prisgruppe 10, modnet ost til industri
- Redusert tilskudd til biproduktgruppe B2, smør til dagligvare med ca 50 øre/liter og til biproduktgruppe B3, fløte til smør til industri, med ca 70 øre/liter.

I tillegg påpekte TINE at det er hensiktsmessig å redusere spennet i ordningen, samt at drikkemelken er utsatt.

TINE ser at de økte kostnadene i ordningen, særlig knyttet til prognoser og de nevnte kostnadsøkningene, vanskeliggjør en økning i tilskuddssatsene til ost. I stedet er ostegruppene gitt tilskuddsreduksjoner.

Modnet ost til industri er gitt en større tilskuddsreduksjon enn modnet ost til dagligvare. Vi legger til grunn at det skyldes harmoniseringsarbeidet i industrigruppene. Som påpekt, er det uheldig.

Ved en reduksjon i de konkurransepolitiske tiltakene og ved å begrense harmoniseringen i industrigruppene, vil det være mulig å både øke tilskuddet til ost og redusere avgiften på drikkemelk i forhold til forslaget.

Økningen i produksjonsfløteverdi oppveier i noen grad avgiftsøkningen/tilskuddsreduksjonen på produkter med fløteoverskudd. Dette er imidlertid ikke tilstrekkelig til å møte de utfordringene som følger av etterspørselsreduksjon og importkonkurranse.

Endringene som er foreslått for biproduktgruppene med fløte og smør er i overensstemmelse med en forventning om større etterspørsel etter melkefett enn etterspørsel etter melkens øvrige bestanddeler for gitt melkemengde framover. For

industrikunder som kjøper fløte til smør til industri, særlig iskremindustrien, vil dette likevel kunne være en utfordring i møtet med importkonkurransen, og utflagging av norsk iskremproduksjon sees på som en mulighet. Dette forutsettes å løses med råk-midler allerede fra 1. juli 2018, når satsene endres.

Med vennlig hilsen
TINE SA

Johnny Ødegård

Lise Sandsbråten